

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudkyň JUDr. Dany Černé a JUDr. Hany Kadaňové, Ph.D., ve věci žalobce: **X** proti žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**, se sídlem Mariánské náměstí 2/2, Praha 1, o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění

[1] Žalobce se podanou žalobou ke zdejšímu soudu domáhal toho, aby soud žalovanému uložil povinnost vydat rozhodnutí v řízení vedeném pod sp. zn. S-MHMP 831855/2016/Čer, a to bezodkladně.

[2] V žalobě žalobce uvádí, že dne 15. 6. 2016 pořádal Magistrát hlavního města Prahy o vyhotovení kopie celého spisu vedeného ke sp. zn. S-MHMP 831855/2016/Čer, a zaslání této kopie prostřednictvím datové schránky. Tímto úkonem bylo podle něj zahájeno správní řízení.

[3] Vzhledem k tomu, že žalovaný v zákonné lhůtě nerozhodl, požádal žalobce dne 14. 7. 2016 Ministerstvo dopravy jako nadřízený správní orgán o uplatnění opatření proti nečinnosti. Dne 14. 12. 2016 však vydalo Ministerstvo dopravy usnesení o nevyhovění žádosti o uplatnění opatření proti nečinnosti.

[4] Žalobce má proto za to, že tímto postupem bylo zasaženo do žalobcových práv, neboť tím, že správní orgán nevydal rozhodnutí ve věci, způsobil situaci, která má za následek to, že zmařil správní řízení o žádosti žalobce a znemožnil mu jakožto účastníku řízení podat opravný prostředek ve věci.

[5] Žalovaný s podanou žalobou nesouhlasil. Žalobce podal dne 14. 6. 2016 proti příkazu o uložení pokuty odpor s tím, že písemností zde dne 15. 6. 2016 pod č.j. MHMP 1071842/2016, bylo žalobci oznámeno pokračování řízení o přestupku a současně byl stanoven termín ústního jednání na den 18. 7. 2016. Dne 15. 6. 2016 bylo správnímu orgánu doručeno podání, ve kterém žalobce žádal o vyhotovení kopie spisu vydaného pod sp. zn. S-MHMP 831855/2016 a dále o doručení vyhotovení kopie do datové schránky. Žalovaný reagoval na žádost žalobce dne 16. 6. 2016 tak, že právo dle ust. 38 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále také jen „*správní řád*“), řádu může žalobce vykonat pouze osobně v sídle žalovaného (stejnou žádost následně žalobce podal stejného dne a dne následujícího, dále 15. 7. 2016 a dne 21. 7. 2016). Proto navrhl žalobu zamítnout, neboť žalovaný neodmítal poskytnutí kopie z důvodu uvedeném v ust. 38. odst. 5 správního řádu, a proto nebylo důvodu o tomto vydávat usnesení.

[6] Městský soud v Praze podanou žalobu přezkoumal, stejně jako postup žalovaného, vycházející přitom ze skutkového stavu zjištěného ke dni rozhodnutí.

[7] Podle § 79 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*s.ř.s.*“) ten, kdo bezvýsledně vyčerpал prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. To neplatí, spojuje-li zvláštní zákon s nečinností správního orgánu fikci, že bylo vydáno rozhodnutí o určitém obsahu nebo jiný právní důsledek.

[8] Citované ustanovení umožňuje fyzickým a právnickým osobám dovolávat se soudní ochrany v případech, kdy ve správním řízení dochází k neodůvodněným průtahům nebo správní orgán je nečinný, např. v důsledku toho, že místo vydání rozhodnutí, jak mu ukládá právní předpis, vyřídí věc jinou formou, např. stanoviskem, nebo věc bezdůvodně odloží ap. Není rozhodné, jaká věc má být předmětem správního řízení a rozhodnutí nebo jaká skutečnost má být osvědčena. Předmětem ochrany před nečinností správních orgánů je subjektivní veřejné právo vyplývající z čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod. Určující je, že správní orgán nevydal rozhodnutí, popř. osvědčení, přesto, že tak byl podle zákona povinen učinit. Předpokladem úspěšnosti žaloby na ochranu proti nečinnosti je, že správní orgán má povinnost rozhodnutí či osvědčení vydat. Touto žalobou však nelze dosáhnout vydání rozhodnutí nebo osvědčení o určitém obsahu.

[9] Jak bylo uvedeno výše, předpokladem úspěšnosti žaloby na ochranu proti nečinnosti je, že správní orgán má povinnost rozhodnutí či osvědčení vydat.

[10] V posuzovaném případě však žalovaný takovou povinnost nemá. Podal-li žalobce žádost o zaslání kopie spisu, nezačal tím správní řízení, výsledkem jeho žádosti není vydání rozhodnutí.

[11] V daném případě není tento požadavek s podáním „prosté“ žádosti o zaslání kopie spisu naplněn, neboť se tímto způsobem nijak autoritativně nezasahuje do veřejných subjektivních práv žalobce, žádné právo se mu tu nezakládá ani neodnímá, ani mu

nevzniká právní povinnost, které by tu před tím nebyla, resp. správní orgán nemá nikde povinnost příslušné rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení.

[12] Soud se přitom neztotožňuje se závěrem žalobce, podle něhož nezaslání kopií spisu datovou schránkou lze chápat jako nečinnost žalovaného, proti níž se lze bránit žalobou na ochranu proti nečinnosti podle § 79 s. ř. s. Žalobce byl sdělením ze dne 16. 6. 2016 pod č.j. MHMP 12344993/2016/Čer. výslovně upozorněn na to, že „... *nabližet do spisové dokumentace, případně požádat o jeho kopie můžete osobně (nebo pověřená osoba s plnou mocí) v sídle správního orgánu na adrese Na Pankráci 1685/17, 140 21, Praha 4 a to v úředních hodinách pondělí – pátek v časech 8: 00 – 11: 00 a 12: 00 – 14: 30*“. Správní orgán umožnil žalobci do spisu nahlédnout, uplatnit svá práva, a skutečnost, že tohoto práva žalobce nevyužil, je věcí jeho úvahy.

[13] Ve věci soud rozhodl rozsudkem bez nařízení jednání, neboť účastníci proti takovému postupu neměli ve stanovené lhůtě námitek a jednání k projednání žaloby nebylo nutné, když soud neprováděl další dokazování (ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.).

[14] Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého má účastník, který měl ve věci úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem. Vzhledem k tomu, že žalovanému státu tyto nevznikly, soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou (2) týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 19. prosince 2017

JUDr. Ladislav Hejtmánek v. r.

předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
J.